

Revelations for a New Era. Keys to Restoring Paradise on Earth
Copyright © 2001 Suzanne Ward

Copyright © 2012 EDITURA FOR YOU

Toate drepturile asupra versiunii în limba română aparțin Editurii For You. Reproducerea integrală sau parțială, sub orice formă, a textului din această carte este posibilă numai cu acordul prealabil al Editurii For You.

Redactare: Ana-Maria DATCU
Tehnoredactare: Stelian BIGAN
Design copertă: Stelian BIGAN

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
WARD, SUZANNE

Revelații pentru o nouă eră : cheia reinstaurării Raiului pe Pământ / scrisă de Matei împreună cu Suzanne Ward ; trad. din lb. engleză de Monica Vișan. - Ed. rev. - București : For You, 2018
ISBN 978-606-639-223-5

I. Vișan, Monica (trad.)

159.961

Editura For You

Tel./fax: 021/665.62.23

Mobil: 0724.212.695; 0724.212.691

E-mail: comenzi@editura-foryou.ro

Website: www.editura-foryou.ro

Facebook: Editura-For-You

Instagram: @edituraforyou/

Twitter: @EdituraForYou

Printed in Romania
ISBN 978-606-639-223-5

Revelații pentru o nouă eră

Cheia reinstaurării Raiului pe Pământ

Scrisă de Matei, împreună cu Suzanne Ward

Ediție revizuită

Traducere din limba engleză de
Monica Vișan

Editura For You
București

ajutați și de forțe cosmice uriașe, care se pun în serviciul nostru cu iubire și în mod necondiționat.

Sentimentul pe care îl avem când citim aceste cărți este de bucurie copleșitoare că suntem atât de ajutați și de iubiți.

Amănunte pot fi găsite pe site-ul www.mathewbooks.com.

Cuprins

Cuvinte de apreciere despre cartea

Revelații pentru o nouă eră / 5

Introducere / 9

Partea I / MOȘTENIREA NOASTRĂ COSMICĂ

Diviziunea Creației / 17

Dumnezeu / 22

Universuri / 26

Partea a II-a / ENERGIA UNIVERSALĂ

Energii. Încărcături energetice / 29

Forme-gând / 34

Frica / 42

Fluctuații energetice. Echilibru / 43

Interacțiunea sentimentelor negative / 51

Partea a III-a / CONEXIUNEA SUFLETULUI NOSTRU

Sufletul / 53

Suflete pierdute / 60

Sufletul cumulativ / 68

Transferul sufletului / 72

Vieți paralele și vieți probabile / 78

Trăirile unice / 85

Conștiință și intuiție / 91

Lecții karmice / 94

Polaritate și dualitate / 97

Partea a IV-a / CREAȚIA

Începuturile / 103

Originea omenirii de pe Pământ / 109

Lemuria și Atlantida / 115

Marele Potop / 118

Triunghiul Bermudelor / 121

Partea a V-a / MODURI DE A VEDEA PĂMÂNTUL
ȘI ALTE LUMI

Moduri de a vedea Pământul / 123

Importanța cetaceelor / 125

Mai multe despre animale / 129

Aurele / 138

Privire asupra viitorului / 139

Război și pace / 142

Surprizele planetei Jupiter / 144

Clonarea / 147

Civilizația reptiliană / 164

Partea a VI-a / FRĂȚIA UNIVERSALĂ

Prothero / 169

Menta / 174

Meditație / 179

Lazarus / 202

Icarus / 217

Lazarus / 221

Partea a VII-a / DECRETUL CREATORULUI

Decretul / 247

Partea a VIII-a / UN RĂSPUNS SPIRITUAL LA TERORISM

Răspunsul / 257

Matthew Ward / 273

Moștenirea noastră cosmică

Diviziunea Creației

MATEI: Pentru a înțelege scopul vieților noastre, trebuie să înțelegem relația pe care o avem cu Creatorul nostru. Este o relație simplă, ca aceea dintre un tată și copiii săi, dar originea sufletelor noastre în cadrul Creatorului nu poate fi stabilită la fel de simplu.

Creatorul/Creația este denumirea cea mai potrivită a Totalității. Ea este, de asemenea, cea mai descriptivă și cuprinzătoare denumire, atât a întregii stări de a fi, cât și a acțiunii creative. Pentru simplificare, noi spunem, de obicei, numai Creator.

Înainte de Creator nu a fost nimic și nimic altceva, decât puterea latentă a Creatorului, până când S-a exprimat pe Sine Însuși. În acest moment, pe care unii l-au numit „Big Bang“, a apărut Prima Expresare, fragmentarea originară a dragostei, înțelepciunii și puterii Creatorului în entități suflet. În acest context, termenul „fragmentare“ nu înseamnă o

rupere sau o împărțire a unui întreg, ci este o împărțire sau o transmitere asupra părților a acelorași proprietăți ca ale întregului.

Deși poate părea o analogie irreverențioasă, voi asemăna ierarhia Creatorului cu o plăcintă, deoarece este un exemplu vizual foarte sugestiv. Plăcinta întreagă este *sufletul* Creatorului – omniprezenta Totalitate a cosmosului. În centru stă *mintea* Creatorului: reședința omniscienței. Începând din punctul central, imaginați-vă o serie de inele concentrice, suprapuse pe întreaga plăcintă. Inelele indică sferele de ierarhie, care sunt diviziunile flexibile ale Creatorului.

În acest moment, această vizualizare necesită o perspectivă neobișnuită, pentru o reprezentare cât mai precisă a evenimentelor. Imaginați-vă plăcinta tăiată în nenumărate felii, al căror capăt mai lat atinge mintea fără limite a Creatorului, și care devin din ce în ce mai înguste pe măsură ce feliile intră în inele succesiv mai îndepărtate de acel început. Feliile tot mai mărunțite reprezintă fragmente ale Creatorului, care au fost create de-a lungul tuturor timpurilor, ca entități care experimentează independent. Fiecare mică porțiune conține *proporțional* exact aceleași ingrediente ca plăcinta întreagă. Este la fel ca în întreaga creație. NIMIC nu este separat de Creator.

Când sufletul Creatorului s-a divizat prima dată pe Sine Însuși, fiecare dintre fragmentele Sale din prima sferă au avut puteri identice cu ale Creatorului. Acele fragmente sunt cei mai înalți îngeri. În această primă sferă nu există nicio formă, ci numai lumină perfectă și puritate. Aici se generează energia Christică și aici este locul unde se află puterea de origine, numită Arhanghelul Mihail, și ceilalți arhangheli.

În timpul eonilor de o asemenea conștiință pură, Creatorul a dat tuturor porțiunilor angelice din Sine Însuși darul suprem al liberului arbitru, care are în el însuși puterea capacității de a co-crea. Deci, în următoarea formă de exprimare, Creatorul *împreună cu* arhanghelii au creat următorul nivel de îngeri – nu la fel de apropiați de mintea Creatorului precum arhanghelii, dar fiind încă entități colective de lumină, pline de puritate, fără formă sau substanță.

Împreună cu Creatorul, tărâmurile angelice au creat a treia sferă de existență – forme de viață potențiale care, după eoni de reflectare, se puteau manifesta în formă fizică sau dezîntrupată. Aceste forme *potențiale* de viață au devenit corpurile celeste ale universurilor – și dumnezeii care, mai târziu, au fost dispersați, pentru a domni peste ele. Unul dintre dumnezeii a devenit ființa supremă a Universului nostru și, împreună cu Creatorul, a creat toată viața de aici. Deoarece Dumnezeu nostru este numit Dumnezeu de unele religii de pe Pământ – și așa ne gândim și noi la El –, tot așa o să-L numesc și eu, mamă.

Pentru a trăi experiențe încă și mai grandioase, ființele originare ale lui Dumnezeu – care sunt numite „suflete-rădăcină” – s-au exprimat pe ele însele ca diviziuni numite „fragmente de suflet”, „scânței de suflet”, „fragmente de Dumnezeu” sau „scânței de Dumnezeu”. Similar și succesiv, aceste entități sufletești s-au divizat și ele în scânțeiute, care s-au divizat, la rândul lor, în sub-scânțeiute. Entitățile create de fragmentările ulterioare au fost și ele numite sub-scânțeiute. Aceasta nu definește *evoluția* sufletului, ci numai ordinea descendenței. Miliarde de vieți individuale, independente

și inviolabile ale fiecărui suflet, la toate nivelurile de fragmentare, sunt numite „personaje“.

Aceste denumiri sau altele pot fi date pentru a arăta ordinea descendenței sufletelor din diferitele sfere ce radiază în afară din mintea Creatorului, dar „suflet“, pur și simplu, este destul. Nu există diferențe când e vorba de legătura fiecăruia cu Creatorul – sau, proporțional vorbind, de măsura în care este construit după înfățișarea Sa.

Forța vieții chiar și a celui mai infinitezimal suflet independent este ÎNTOTDEAUNA propriul său sine inviolabil, conectat inseparabil la Creator – așa cum fiecare celulă a trupului tău este atât o celulă viabilă, funcționând independent, cât și o parte inseparabilă a ta.

SUZANA: Unde se încadrează populația noastră actuală în aceste sfere subdivizate?

MATEI: Mai întâi, la nivelul de sub-scânțeiută. Reamintește-ți, mamă, că aceasta NU este *evoluția* sufletului, ci numai ordinea apariției sufletelor personaje. Cred că expresia voastră „suflet bătrân“ se referă la gradul de evoluție, și nu la ordinea descendenței. Acestea pot să nu aibă absolut nimic de-a face una cu cealaltă, deoarece dezvoltarea spirituală – sau absența acesteia – este determinată de opțiuni făcute prin liber arbitru de fiecare suflet în parte, și nu de câte vieți i-au trebuit acestuia pentru a face alegerile care l-au ridicat la un nivel mai înalt de evoluție.

SUZANA: Da, înțeleg. Creatorul este ființa supremă a cosmosului și Dumnezeu este asistentul său?

MATEI: Nu. „Cosmos“ și „Univers“ sunt cuvinte folosite adesea ca termeni sinonimi ce pot fi folosiți unul în locul altuia, dar fiecare univers este numai o parte a cosmosului.

Universul nostru este doar unul dintre multe altele și fiecare univers își are propriul Dumnezeu, ca ființă supremă. Deoarece oamenii de pe Pământ nu sunt conștienți nici de existența altor universuri, nici de ierarhia creației, Dumnezeu este numele dat Creatorului de către unele religii. Aceasta este utilizarea unui termen generic pentru un nume formal, așa cum unei fetețe mici i se spune Fetiță. Și nu este nici neobișnuit și nici incorect ca Dumnezeu să fie numit „creatorul nostru“ deoarece El *asta și este*, dar aceasta nu face decât să mai adauge un element de confuzie privind cele două ființe, Creatorul și Dumnezeu, cât și numele folosit.

Nu știu cum a început eroarea de nume. Probabil au fost unele abateri de referire cândva, în vremurile de demult, când se știa că Sursa este Creatorul/Creația, Tot Ceea ce Este, EU SUNT, Atotputernicul, Unicul, Totalitatea sau alte nume pentru a-L denumi pe Creator, în cea mai înaltă postură a Sa din întregul cosmos. Numele nu contează. Când sufletele Îi dau dragoste și venerație lui Dumnezeu (ca nume) și se gândesc la Creator, comuniunea acestor suflete cu Creatorul este deplină.

Trinitatea Bisericii creștine poate fi interpretată astfel:

- Tatăl – Creator: cea mai mare putere din cosmos, numit Dumnezeu sau altfel în religiile de pe Pământ

- Fiul – Dumnezeu care este creația („fiul“) Creatorului și ființa supremă a Universului nostru și care, în general, pe Pământ nu este considerată ca fiind diferită de Creator

- Sfântul Duh – cel mai înalt nivel angelic, numit și Tărâmul Christic, unde cele mai evolute ființe sunt iubire totală exprimată ca lumină; de acolo vin sufletele din întregul univers

care s-au încarnat ca mari personalități religioase, inclusiv Iisus și Buddha

Cu excepția diferențelor de nume și interpretări, interconexiunea acestei existențe triunice este aceeași. În succesiunea divină a Ființei omnipotent Atotputernice și Atotștiutoare și a puterilor Sale următoare nu există nicio diferență, în afară de numele pe care l-au primit, pe măsură ce au evoluat.

Dumnezeu

SUZANA: Dumnezeu și Creatorul diferă și prin altceva în afară de dimensiunea „jurisdicției” lor?

MATEI: Există două diferențe esențiale. Dumnezeu este, de fapt, Creatorul acestui univers. El este mintea Creatorului în cunoaștere, inima Creatorului în dragoste, puterea Creatorului în autoritatea și responsabilitatea sa pentru acest univers. Deci Dumnezeu este suma întregii inteligențe, înțelepciuni, cunoștințe și puteri universale și nu există nicio diferență între el și Creator în privința calităților sau a extinderii sale. Deoarece orice parte a Totalității conține toate aspectele Totalității, Dumnezeul nostru este o exprimare perfectă, nediluată a Creatorului, dar cu următoarele diferențe esențiale.

În primul rând, o funcție vitală a esenței Creatorului constă în nemișcare. Este ca axul unei roți care asigură stabilitatea celorlalte părți aflate în mișcare – și această stabilitate permite mișcarea constantă a tuturor celorlalte aspecte ale Creatorului. Dacă această funcționare ce oferă stabilitate ar înceta, toată ordinea ar dispărea și ar fi din nou Haos. Această esență este centrul ordinii și vieții în cosmos și, fără

ritmul echilibrat al energiei sau frecvențelor, nu s-ar mai materializa nicio formă de viață.

Pentru Dumnezeu, lucrurile stau altfel. Ca esență responsabilă în tot acest univers, El este în *toate* aspectele mai mult decât funcțional – fiind nemișcat. Dumnezeu este forța *activă* amplificată a Creatorului pentru acest univers, în care El, împreună cu Creatorul, au inițiat toate formele de viață și toată organizarea. Nimic nu există în acest univers care să nu fie o creație a lui Dumnezeu, împreună cu Creatorul.

Ca iubire totală și lumină în esență, Dumnezeu este sursa iubirii și luminii universului nostru – și toate creațiile Lui se dezvoltă datorită acestui lucru. Cea mai înaltă energie a luminii este iubirea, o mișcare fluctuantă în expansiune și contracție cu o putere în continuă creștere, pentru a îngloba mai multă capacitate de iubire și simțire. Iubirea este infinită și lumina nu poate fi captată, ci numai direcționată. Aceasta este esența sufletelor individuale ce interacționează cu Dumnezeu.

Deoarece viața, sub toate formele sale, este de la Dumnezeu și inseparabilă de El, se poate spune că oamenii sunt făcuți după chipul și asemănarea Sa, atribuindu-I-se Lui creațiile Sale umane. Ideea aspectului uman și substanța din care sunt făcute corpurile fizice a venit din mintea lui Dumnezeu.

Odată cu crearea vieții în universul nostru, El a pus în mișcare un set continuu de legi care guvernează totul, de la orbita galaxiilor până la o sămânță care știe când să iasă de sub pământ și când să înceapă să crească. Din vremurile imemorale de când au început toate acestea, cursul inițial al scopului și mișcării energiei divine a fost schimbat numai datorită modificărilor subtile ale direcției energiei obținute prin tehnologie.

Nu pot exista alte schimbări privind energia însăși, pentru că *energia ESTE creație*. Cheia creației stă în modul în care energia este interceptată și utilizată.

La început, toată creația din acest univers era perfectă, pură, sfântă și iubitoare. Totul era într-o armonie și uniune perfectă, fără separare, necinste sau suferință. Viața a fost inerent concepută să fie trăită în felul acesta. Creatorul a intenționat ca liberul arbitru să fie un dar, nu un blestem, dar e posibil ca de acest Dar suprem – libertatea totală de alegere oferită sufletelor – să se fi abuzat atât de mult și să fi fost atât de rău folosit, încât acum să nu mai poată fi privit ca darul minunat ce a fost odată. Ni se spune că, în unele universuri, liberul arbitru nu este cunoscut. Chiar și părți ale acestui univers au absorbit darul într-o așa măsură, încât aceasta nu mai este o decizie individuală. Pe Pământ, liberul arbitru face parte din acea ordine a vieții în care mâna lui Dumnezeu este tot timpul prezentă – observând, dar nicio dată restricționând.

A doua diferență esențială între Creator și Dumnezeu este aceasta: în timp ce Creatorul este conștient de fiecare viață individuală din întregul cosmos, nu există un barem pentru amestecul Său în viețile sufletelor. Dumnezeu nu este numai conștient de poziția fiecărui suflet în acest univers, ci El cunoaște toate durerile inimilor lor, visurile secrete, chinurile, bucuriile, fricile. TOTUL este cunoscut de Dumnezeu. Când Creatorul și-a părăsit starea Sa de nemișcare sublimă, scopul a fost acela de a experimenta prin creație. Ca exprimare perfectă a Creatorului, Dumnezeu are același scop, iar aspectul sensibil al ființei Sale este prezent în fiecare dintre creațiile Sale – în orice formă de viață, întrupată sau

dezîntrupată. El poate simți emoțiile și senzațiile fizice resimțite de toate sufletele în orice formă și nu este rupt nici măcar o clipă de trăirea totală a fiecărui suflet din universul nostru. Acest lucru este valabil indiferent de poziția sufletelor aflate în plină dezvoltare spirituală și de opțiunile lor conform liberului arbitru – lucru valabil pentru *fiecare* formă de viață, inclusiv în regnul animal și vegetal.

La un nivel mult mai înalt, El trăiește suferința Pământului în degringolada și puternica sa negativitate actuală, precum și trăirile fiecărui corp celest în parte. Nu pot să nu afirm iarăși inseparabilitatea lui Dumnezeu de *fiecare* formă de viață din universul Său și că aceeași interconexiune este adevărată în cazul fiecărui suflet cu orice alt suflet, în toate formele de viață.

SUZANA: Întrucât Creatorul nu este implicat în viețile noastre, aceasta înseamnă că EL („el“ la genul neutru?) nu simte nicio durere fizică și nicio suferință emoțională a sufletelor noastre, așa cum o simte Dumnezeu?

MATEI: Mamă, „El“ folosit ca pronume la genul neutru¹ pentru Creator nu este ceva înjositor. Nu se compară cu acel „el“ la genul neutru ce indică mai degrabă un lucru decât o ființă. Aplicat Creatorului, este la fel cum ai spune „culoarea“ albă: albul nu este lipsa culorilor, el este TOATE culorile – și de la alb toate culorile Universului sunt refractate în propriile lor esențe. Și, deși Dumnezeu este numit în mod obișnuit prin pronumele „El“ la genul masculin – de aceea îl

¹ În limba engleză se face diferența între pronumele personal *it*, care numește tot ceea ce aparține genului neutru, și *he*, care este pronumele la genul masculin, ambele fiind traduse prin „el“. (n. tr.)

folosim și noi în discuțiile cu voi –, Dumnezeu nu e nici bărbat, nici femeie; sau El este amândouă în mod perfect, ca expresie a unui suprem echilibru energetic androgin.

Creatorul trăiește într-adevăr experiența sentimentelor omenști – și asta la un nivel de cunoaștere mult mai mare decât pot să o facă trupurile voastre de a treia densitate –, dar El nu se implică și nu dă răspunsuri personale atunci când un suflet se află într-o situație anume. Pe de altă parte, Dumnezeu are în permanență posibilitatea de a le acorda un ajutor potențial sufletelor Sale în îndeplinirea alegerilor făcute în cadrul înțelegerilor dinainte de naștere.

Universuri

SUZANA: Din locul în care te afli, cum ai descrie universul nostru și pe celelalte?

MATEI: Într-o anumită privință, noi vedem universul nostru așa cum îl descrie știința voastră. Vedem integralitatea tuturor galaxiilor cu sorii lor, cu planetele, asteroizii, lunile, cometele și inelele de materie gazoasă și deșeuri – toate aflate în parametrii acestui univers. Nu pentru Dumnezeu și pentru Creator, ci pentru noi numărul corpurilor cerești este cu adevărat nenumărat. Vedem, de asemenea, toate mișcările și toate corpurile în limite flexibile ca *masă universală* și toată inteligența ca *minte universală*.

Există o ordine în continuă mișcare către toate universurile, ca și când aceasta le-ar păstra curate prin mișcare, ca apa care curge și purifică. Mișcarea constantă este expansiunea

și contracția; nu distanțele sunt cele afectate, ci *intensitatea* forțelor energiei.

Trăirea experienței vieții în universul nostru este în concordanță cu Începutul, atunci când Dumnezeu a creat familia umană – familia Omului Universal Superior¹ –, dar putem numai să presupunem că și alte universuri parcurg aceleași experiențe. Misterul divin al cosmosului nu este accesibil cunoașterii noastre la acest nivel de înțelegere.

Deși numărul de universuri nu poate fi estimat aici, din cauză că granițele pot dispărea din cauza fluidității mișcării din interior – întrucât o minte universală se contopește cu o alta –, numărul general acceptat este șapte. Ni se spune că această fuziune se poate întâmpla numai în mod armonios – niciodată prin cucerire. Lumina care emană de la uniunea a două minți universale este interpretată în mod greșit pe Pământ ca provenind de la explozia unei stele.

Noi avem o altă definiție a universului: orice zonă de învățare progresivă a ceea ce înseamnă Totalitate în care intră un suflet, fiecare fază a evoluției sale corespunzând unui nou univers ce trebuie explorat.

Asta nu înseamnă că fiecare viață, întrupată sau dezîntrupată, are loc în universuri diferite. Mai degrabă există etape de evoluție care necesită trecerea într-un alt amplasament – atât de diferit de cel familiar, încât să reprezinte un nivel absolut nou pentru experiență și continuare a evoluției sufletului. În acest sens, numărul universurilor este nemărginit.

¹ Joc de cuvinte între *human* („uman“, „omenesc“), *man* („om“) și *Higher Universal Man* („omul universal superior“, HU-Man). (n. tr.)